

[L. D. Rasmussen.]

Under Nr. 446 til § 26 er der stillet et Mindretalsforslag om, at Kontoen „Til Indkøb af Jord til Udstykning 3 442 700 Kr.“ skal udgaa. Jeg skal ikke fordybe mig i denne Ændring eller dens Virkning; den har imidlertid til Følge, at det ærede Mindretal heller ikke mener at kunne følge Flertallet i dettes Tilslutning til de af Finansministeren stillede Ændringsforslag under Nr. 441—445.

Jeg skal tillade mig at anbefale de af Ministeren stillede og af Finansudvalget eller dettes Flertal tiltraadte Ændringsforslag.

Clausager: Under § 26, Afsnit D., Jordfonden, findes under Nr. 446 et Ændringsforslag stillet af Venstres og det konservative Folkepartis Medlemmer af Finansudvalget. Ændringsforslaget gaar ud paa at stryge de 3,4 Mill. Kr. til Indkøb af Jord til Udstykning. Venstre er jo ingenlunde uvilligt til at stille de fornødne Midler til Raadighed i nævnte Øjemed, men maa modsætte sig, at der her indledes en ny Fremgangsmaade, og at der skabes en helt ny Praksis, hvis Formaals for øvrigt ikke er saa vanskelig at gennemskue.

Den hidtidige Praksis har dels været den, at der er bevilget Penge af Jordfonden ved særlige Jordlove, f. Eks. det store Beløb af 10 Mill. Kr. til Udstykningen i Sønderjylland, dels er Jordfondens Midler anvendt paa den Maade, at Landbrugsministeren i de enkelte Tilfælde har henvendt sig til Rigsdagens Finansudvalg og faaet Tilslutning til at anvende Penge af Jordfonden til Opkøb af Jord. Nu bryder Landbrugsministeren og Finansministeren i Fællesskab denne ca. 10 Aar gamle Praksis og tilstræber at give Folketingets Finansudvalg og Folketinget Eneret eller i alt Fald den overvejende Indflydelse paa, hvordan Jordfondens Midler skal anvendes. Som jeg sagde før, er Formaallet let at faa Øje paa; det er Meningen, at Jordfondens Penge i dette Tilfælde skal bruges til Oprettelse af Jordbrug alene efter Princippet i Loven af 4. Oktober 1919, og det til Trods for, at Lensloven, der omhandler Jordfondens Oprettelse og Anvendelse, aldeles ikke forlanger dette. § 2, 3die Stykke, i Lensloven siger:

„Afgiften til Statskassen indbetales enten i rede Penge eller i Obligationer efter disses Værdi. De indgaaede Beløb henlægges under Finansministeriet til en særlig Fond (Jordfond), hvis Midler skal anvendes til Jorderhvervelse eller til Udlaan til mindre Jordbrug.“

Der staar intet som helst om, at det skal være udelukkende efter 4. Oktober-Lovens Princip. Vi er imod denne nye Praksis, man her søger at indføre, fordi den udelukker Oprettelse af Brug under Selveje paa statskøbt Jord. Saa snart der i de foreliggende Jordlove er skabt Mulighed for at ligestille de to Former, og man giver de Unge frit Valg med Hensyn til, hvilken Form de ønsker, er vi rede til at stille Midler til Raadighed til Oprettelse af begge Slags Brug.

Det ligger derfor ganske i Landbrugsministerens Haand at faa Gang i Udstykningen; men han bør gaa en anden Vej end Tvangsvejen; thi denne kan kun skabe Kamp mellem de to omtrent lige stærke Anskuelser i vort Land, hvorimod en Ligestilling og frit Valg for Brugerne vil appellere til Livets praktiske Forhold, som vil blive det, der afgør, hvilken af de to Veje der er den bedste og mest holdbare i Længden. Det er Grunden til, at vi gaar imod den højtærede Ministers Forslag, og jeg vil derfor anbefale, at man stemmer for Ændringsforslag Nr. 446.

Ulrich: Af samme Grund, som det ærede Medlem Hr. Clausager fremførte fra Venstres Side, har vi fra konservativ Side stillet Ændringsforslaget under Nr. 446. Men jeg vil gerne om hele dette Spørgsmaal have Lov at sige nogle faa Ord. I Lenslovens § 1, hvor der er Tale om den Trediedel af Lensjorden, som Loven forpligtede Lensbesidderne til at aflevere til Staten, staar følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse vil citere:

„Denne Jord eller dens Værdi skal derefter anvendes til Oprettelse af mindre Jordbrug i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Lov om Vilkaar for Bortsalg af Jorder i offentligt Eje.“

Der staar altsaa her, at den Del af Jordfondens Midler, som hidrører fra denne Jord, skal anvendes til Oprettelse af mindre Jordbrug. Men hvad er det, man har praktiseret?

Man har praktiseret dette, at man har anvendt Jordfondens Midler til ogsaa at give Byggelaan til Oprettelse af disse Brug. Dette har man imidlertid ikke nogen som helst Bemyndigelse til og har aldrig haft det. Og dersom det høje Ting vilde rejse en Rigsretsanklage imod de skiftende Landbrugs- og Finansministre, der har fungeret, siden Loven af 1919 blev givet, vilde man ganske sikkert kunne faa dømt disse. Det er der ikke nogen som helst Tvivl om. Det er muligt, at det kan være en formildende Omstændighed, at det høje Ting har tolereret, at noget